

70. HLAS PÁNĚ*)

149.

O-ve-čko ztra-ce - ná, ce-lá za - rmou-ce - ná, sem ke mně po - spí-chej, nic se ne - o - stý-chej.

M

Ovečka ztracená,
celá zarmoucená!
Sem ke mně pospíchej,
nic se. neostýchej.

brum M

Z

Ach, já nesmím k tobě,
stydím se V té době,
těžce sem shřešila,
tvou lásku ztratila.:

brum Z

M

Pastvou tě nakrmím,
svým tělem nasytím,
navrat se brzičko,
ztracená ovečka!

brum M

Z

Ráda bych šla blíže,
nedá hříchů tíže.
Podvést sem se dala,
na tebe nedbala.

brum VŠ

M

Tys drahý poklad můj
a já sem pastýř tvůj.
Bok tobě odvírám
v stráž tě zavírám.

brum VŠ

X

Ruce roztahují,
sebe obětují;
přijmu tě na milost,
odpustím ti Vši "zlost.

X

„Ach, já omámená,
ovečka ztracená!
Hle, zdaleka stojím,
vrátiti se bojíme

X

Neboj se, spanilá,
pojd' ke mně, rozmilá,

X

vstaň, ó, vstaň od země
a obrať se ke mně.

X

Hled', jak já pro tebe
opustil sem nebe.
Pojd' tedy brzičko,
ztracená ovečko.

X

O, pastýři milý,
miláčku spanilý!
Slyším tvé volání,
již činím“ pokání.

X

Prosím V truchlivosti;
odpust' mně mé zlosti!
A již mne ozdravňj,
neb jsi ty lékař můj.

X

Byla sem vyhnaná
hříchům prodaná,
hynula sem cele,
na. duši, na těle.

Z

Již činím pokání,
uděl smilování!
Přijmi navracenou,
ovečku ztracenou.

brum VŠ

M

O, vítej, ztracená,
vítej, opuštěná!
Vítej, holubička,
vítej, má ovečka!

X

Hlavu nakloňuji,
v lásce se skloňuji,
polib mne., dušičko,
ztracená ovečka.